

กฎหมายลิขสิทธิ์ – ประเทศอังกฤษ

1.	ข้อมูลพื้นฐาน.....	2
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง.....	2
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ.....	2
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง	2
4.	สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง/นิยาม	2
5.	ข้อยกเว้นของสิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง	2
6.	สิทธิของผู้ทรงสิทธิ	3
7.	ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ / ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ	3
8.	การโอนสิทธิ	3
9.	การอนุญาตให้ใช้สิทธิ	3
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	3
3.	การบังคับใช้สิทธิ	4
1.	การกระทำที่ถือว่าการละเมิดสิทธิ	4
2.	มาตรการในการเยียวยา	5
4.	การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก	5
1.	มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร	5
2.	การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์	6
3.	ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า	6
4.	เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ	6
5.	การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด	6
6.	สินค้าส่วนใหญ่อื่นได้มีการละเมิด ที่นำเข้า - ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร	6
7.	ประเทศแหล่งผลิตสินค้าอื่นได้มีการละเมิดที่มีอัตราการนำเข้าสูงที่สุด.....	7
5.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน	7
1.	หน่วยงานรับผิดชอบ	7
2.	สำนักงานตัวแทน.....	7

กฎหมายลิขสิทธิ์ – ประเทศอังกฤษ

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ และสิทธิบัตร พ.ศ. 2531 (Copyright, Design and Patents Act 1988; CDPA) เป็นกฎหมายที่ใช้ในปัจจุบันคือใช้สำหรับงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นหลังวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2532 แต่กฎหมายที่ออกมาก่อนหน้านี้ใช้สำหรับงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นก่อนวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2532

2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

2.1 อนุสัญญากรุงเบิร์น (Berne Convention 1883)

2.2 อนุสัญญากรุงโรม (Rome Convention 1928)

2.3 อนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล (Universal Copyright Convention 1971)

2.4 ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPs)

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง

การคุ้มครองในงานอันมีลิขสิทธิ์ จะเกิดขึ้นที่ผู้สร้างสรรค์สร้างงานนั้นเสร็จ

4. สิ่งที่ได้รับคุ้มครอง/นิยาม

4.1 นิยาม / ความหมาย OF INTELLECTUAL PROPERTY

ลิขสิทธิ์เป็นการคุ้มครองสำหรับการนำเสนอทางความคิด โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าเป็นงานสร้างสรรค์ทางวรรณกรรม การละคร ดนตรีกรรม ศิลปกรรม งานสร้างสรรค์ทางภาพยนตร์ การบันทึกเสียง การแพร่ภาพแพร่เสียง และการจัดรูปแบบเกี่ยวกับการพิมพ์

4.2 เงื่อนไขของการได้รับความคุ้มครอง

ต้องเป็นงานสร้างสรรค์ที่กฎหมายกำหนดตามที่กล่าวมาข้างต้น และงานนั้นต้องเป็นงานที่มีความคิดริเริ่ม เช่น ต้องเป็นงานที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้นมาจากความคิดริเริ่มของตนเองโดยไม่ได้ลอกเลียนแบบใคร ต้องมีความพยายามที่เพียงพอในการสร้างสรรค์งาน เพื่อให้ได้รับลิขสิทธิ์ ผู้สร้างสรรค์ต้องมีสัญชาติอังกฤษ มีภูมิลำเนาในสหราชอาณาจักร หรือมีคุณสมบัติอื่นภายใต้อนุสัญญาหรือสนธิสัญญาระหว่างประเทศอังกฤษและประเทศที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์งานขึ้น สำหรับงานวรรณกรรม การละคร ดนตรีกรรม จะไม่ได้รับลิขสิทธิ์จนกว่างานดังกล่าวจะได้รับการจัดแจ้ง

5. ข้อยกเว้นของสิ่งที่ได้รับคุ้มครอง

งานที่ไม่เข้าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 4.2 ข้างต้น จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

6. สิทธิของผู้ทรงสิทธิ

บุคคลอื่นใดที่ไม่ใช่ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์(เว้นแต่กรณีที่ได้รับอนุญาตโดยเจ้าของ)ไม่มีสิทธิกระทำการดังต่อไปนี้ต่องานอันมีลิขสิทธิ์

- ทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์
- ทำสำเนางานนอกเผยแพร่สู่สาธารณชน
- ให้เช่าหรือให้ยืมงานแก่สาธารณชน
- นำเสนอ นำออกแสดง หรือถ่ายทอดงานสู่สาธารณชน
- เผยแพร่งานออกสู่สาธารณชน
- ดัดแปลงงานหรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดตั้งที่กล่าวมาแก่งานที่ดัดแปลง

7. ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ / ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ

บุคคลอื่นสามารถใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ในลักษณะดังต่อไปนี้

- ใช้เป็นธรรมเพื่อวัตถุประสงค์ในการค้นคว้าศึกษาวิจัยส่วนบุคคล
- ใช้เป็นธรรมเพื่อวัตถุประสงค์ในการวิจารณ์และเขียนบทวิจารณ์
- การนำงานส่วนหนึ่งมาใช้โดยไม่เจตนา

8. การโอนสิทธิ

8.1 การจดทะเบียนการโอนสิทธิ

การโอนสิทธิที่ต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรและลงลายมือชื่อผู้โอน ข้อบังคับนี้จะไม่ใช้กับข้อตกลงว่าจะโอนลิขสิทธิ์ให้

9. การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

การจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

การอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่บังคับให้ต้องทำตามแบบ แต่การทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิควรจะเป็นลายลักษณ์อักษร และสำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยเด็ดขาด จะได้รับความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ และสิทธิบัตร ก็ต่อเมื่อมีการจดทะเบียนการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

กระบวนการในการขอรับความคุ้มครอง

ไม่มีระบบการขอรับความคุ้มครอง ไม่ว่าจะเป็นการยื่นคำร้องขอ การตรวจสอบคำขอ การประกาศการคัดค้าน การเพิกถอน

อายุความคุ้มครอง

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2539 กฎหมายได้กำหนดให้อายุคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับประเภทของงานที่ได้รับความคุ้มครอง โดยระยะเวลาในแต่ละกรณีคำนวณจากวันสิ้นสุดของปีปฏิทิน นั้นๆ

- งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม และงานศิลปกรรม มีอายุความคุ้มครองตลอดชีวิตของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่ออีก 70 ปี ในกรณีของงานศิลปกรรมที่ใช้ในทางอุตสาหกรรม จะมีอายุความคุ้มครอง 25 ปีนับแต่วันแรกที่งานนั้นถูกนำออกสู่ตลาด
- งานบันทึกเสียง มีอายุความคุ้มครอง 50 ปี หรือถ้ามีการนำออกสู่สาธารณชนภายใน 50 ปี ให้เริ่มนับระยะเวลาความคุ้มครองจากวันที่ได้โฆษณาเผยแพร่สู่สาธารณชนเป็นครั้งแรก
- งานภาพยนตร์ มีอายุความคุ้มครอง 70 ปี นับจากวันที่ผู้สร้างสรรค์คนสุดท้ายถึงแก่ความตาย
- งานแพร่ภาพแพร่เสียง มีอายุความคุ้มครอง 50 ปี นับจากวันที่ได้มีการแพร่เสียงแพร่ภาพ
- การจัดรูปแบบเกี่ยวกับการพิมพ์ มีอายุความคุ้มครอง 25 ปี นับจากมีการตีพิมพ์เผยแพร่เป็นครั้งแรก

งานทุกประเภทที่ได้กล่าวมา ยกเว้นการจัดรูปแบบเกี่ยวกับการพิมพ์ ถ้าหากว่าประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของงานไม่ใช่กลุ่มประเทศสมาชิก EEA (European Economic Area) ระยะเวลาของลิขสิทธิ์นั้นจะถูกจำกัดเท่าที่งานนั้นจะได้รับความคุ้มครองในประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิด แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ และสิทธิบัตรแห่งสหราชอาณาจักร

3. การบังคับใช้สิทธิ

DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

1. การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ

การกระทำดังต่อไปนี้ต่องานอันมีลิขสิทธิ์ ถือว่าเป็นการละเมิด

- 1.1 การทำซ้ำ
- 1.2 การนำสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ออกเผยแพร่สู่สาธารณชน
- 1.3 ให้เช่าหรือให้ยืมงานแก่สาธารณชน
- 1.4 นำเสนอ นำออกแสดง หรือ ถ่ายทอดงานสู่สาธารณชน
- 1.5 เผยแพร่งานออกสู่สาธารณชน
- 1.6 ดัดแปลงงานหรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดกับงานอันมีลิขสิทธิ์อันเป็นการดัดแปลงงานนั้น

การกระทำการละเมิดรวมถึงการที่บุคคลที่มีเป็นเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์อนุญาตให้บุคคลอีกคนหนึ่งกระทำการสิ่งใดต่องานได้

การกระทำละเมิดโดยทางอ้อมรวมถึงการกระทำดังต่อไปนี้

- การนำเข้าสำเนางานอันละเมิดลิขสิทธิ์เข้ามาในสหราชอาณาจักร เพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่การใช้ส่วนบุคคลหรือภายในประเทศ (private or domestic use)
 - มีสำเนาอันละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในครอบครองเพื่อการค้า หรือขาย หรือนำออกให้เช่า
- นอกจากนี้ ผู้สร้างสรรค์งานลิขสิทธิ์ยังมีสิทธิในธรรมสิทธิ ที่ไม่อาจโอนแก่กันได้ ธรรมสิทธิจึงไม่สามารถตกไปเป็นของผู้ได้รับโอนความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ และรวมถึงสิทธิในการห้ามไม่ให้บุคคลอื่นกระทำการใดที่เป็นที่เสื่อมเสียแก่งานของตน และมีสิทธิส่วนตัวในงานภาพยนตร์และภาพถ่ายบางประเภท

2. มาตรการในการเยียวยา

2.1 มาตรการในทางแพ่ง

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ และสิทธิบัตร พ.ศ. 2531

(Copyright, Design and Patents Act 1988; CDPA)

2. การเยียวยาทางแพ่ง

สามารถเรียกค่าเสียหายทางแพ่งได้ แม้ว่าเป็นการละเมิดที่ไม่ได้ตั้งใจ ขอให้
มีวิธีการคุ้มครองชั่วคราวได้ เรียกร้องผลประโยชน์ที่ควรได้รับ หรือเรียกร้องให้มีการส่งมอบสินค้าที่ละเมิดได้

3. กระบวนการทางแพ่ง

ดำเนินคดีทางแพ่งต่อศาลแห่งสหราชอาณาจักร

4. ค่าเสียหาย

สามารถเรียกร้องค่าเสียหายอื่นได้ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งอาจเรียก
ค่าเสียหายเพิ่มเติมได้โดยเป็นดุลพินิจของศาล โดยศาลจะพิจารณาจากความร้ายแรงของการกระทำละเมิดและ
ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นแก่จำเลย แต่อย่างไรก็ดี ไม่มีกรจ่ายค่าเสียหายเพิ่มเติมสำหรับการกระทำละเมิดที่ไม่ได้
ตั้งใจ เนื่องจากการเยียวยาในกรณีละเมิดโดยไม่ตั้งใจมีเฉพาะการโดยจ่ายค่าเสียหายตามความเสียหายที่เกิดขึ้น
จริงเท่านั้น

2.2 มาตรการในทางอาญา

ไม่มี

4. การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก

1. มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร

มาตรการคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า - ส่งออกของประเทศอังกฤษถือว่ามีประสิทธิภาพ ซึ่งการ
ดำเนินการของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าต้องสงสัย มีวิธีการดังนี้

1. สินค้าที่ต้องสงสัยจะถูกกักเอาไว้โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

2. เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะแจ้งแก่ผู้นำเข้า และบุคคลที่มีรายชื่อในคำขอจดทะเบียนของทางศุลกากร เกี่ยวกับสินค้า และ (หากมีการร้องขอ) ชื่อ และที่อยู่ของผู้รับของ ผู้ส่งของ ผู้นำเข้า และแหล่งกำเนิดของสินค้าที่ต้องสงสัย (ถ้ามีข้อมูลดังกล่าว)

3. โอกาสที่จะตรวจสอบรายละเอียดของสินค้าต้องสงสัย เจ้าหน้าที่ศุลกากรอาจส่งตัวอย่าง หรือภาพถ่ายดิจิทัล

4. หากสินค้าต้องสงสัยนั้นมีการละเมิด การดำเนินการฟ้องร้องทางแพ่งว่ามีการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาจะต้องเริ่มขึ้นภายใน 10 วันทำการ อาจมีการขยายเวลาออกไปอีก 10 วัน หากมีเหตุผลอันควรกับการเลื่อนเวลาออกไป

5. เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะจัดการกับสินค้าต้องสงสัยตามคำสั่งของศาล

6. ผู้นำเข้าจะได้รับการแจ้งว่าสินค้าต้องสงสัยนั้นถูกยึด และมีกำหนดระยะเวลา 1 เดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งในการยื่นอุทธรณ์

7. ถ้าหากผู้นำเข้าไม่ยื่นอุทธรณ์ สินค้านั้นถือว่าถูกยึดและทำลายโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

8. ถ้าหากผู้นำเข้ายื่นอุทธรณ์ เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะเริ่มขั้นตอนการพิจารณาในศาล และผู้นำเข้ามีภาระการพิสูจน์

9. ถ้าหากศาลเห็นว่าสินค้าต้องสงสัยนั้นเป็นการละเมิด ก็จะถูกนำไปทำลาย

2. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

ต้องมีการยื่นเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ นอกจากนี้ ยังต้องยื่นแบบคำขอศุลกากรพร้อมด้วยคำอธิบายทางเทคนิคเกี่ยวกับสินค้าที่เป็นของจริงโดยละเอียดและถูกต้อง และทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการชำระค่าใช้จายที่เกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่ศุลกากร

3. ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า
ไม่มีเงินค่าธรรมเนียมราชการ

4. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ
ไม่มีเงินรางวัล

5. การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด
สินค้าที่ได้ยึดไว้จะถูกนำไปทำลาย
ไม่มีระบุจำนวนครั้งการทำลายที่แน่นอนในแต่ละปี

6. สินค้าส่วนใหญ่อื่นได้มีการละเมิด ที่นำเข้า - ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร
ไม่มีข้อมูลในเรื่องนี้

7. ประเทศแหล่งผลิตสินค้าอันได้มีการละเมิดที่มีอัตราการนำเข้าสูงที่สุด
ไม่มีข้อมูลในเรื่องนี้

5. **หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน**

1. หน่วยงานรับผิดชอบ

UK Patent Office

Harmsworth House,

13-15 Bouverie St.

London EC4Y 8DP

Tel: 08459 500 505

Fax: 44 0 1633 813 600

Website: www.patent.gov.uk/copy/contact.htm

2. สำนักงานตัวแทน

1. **Baker & McKenzie,**

100 New Bridge Street, London,

EC4V 6JA, UK.

Tel: 44 20 7919 1000

(contact Stephen Jones or Paul Rawlinson)

2. **Bristows**

3 Lincoln's Inn Fields,

London, WC2A 3AA, UK.

Tel: 44 20 7400 8000

3. **Bird & Bird**

90 Fetter Lane,

London, EC4A 1JP, UK.

Tel: 44 20 7415 6000

